BESTIARI
INTERIOR

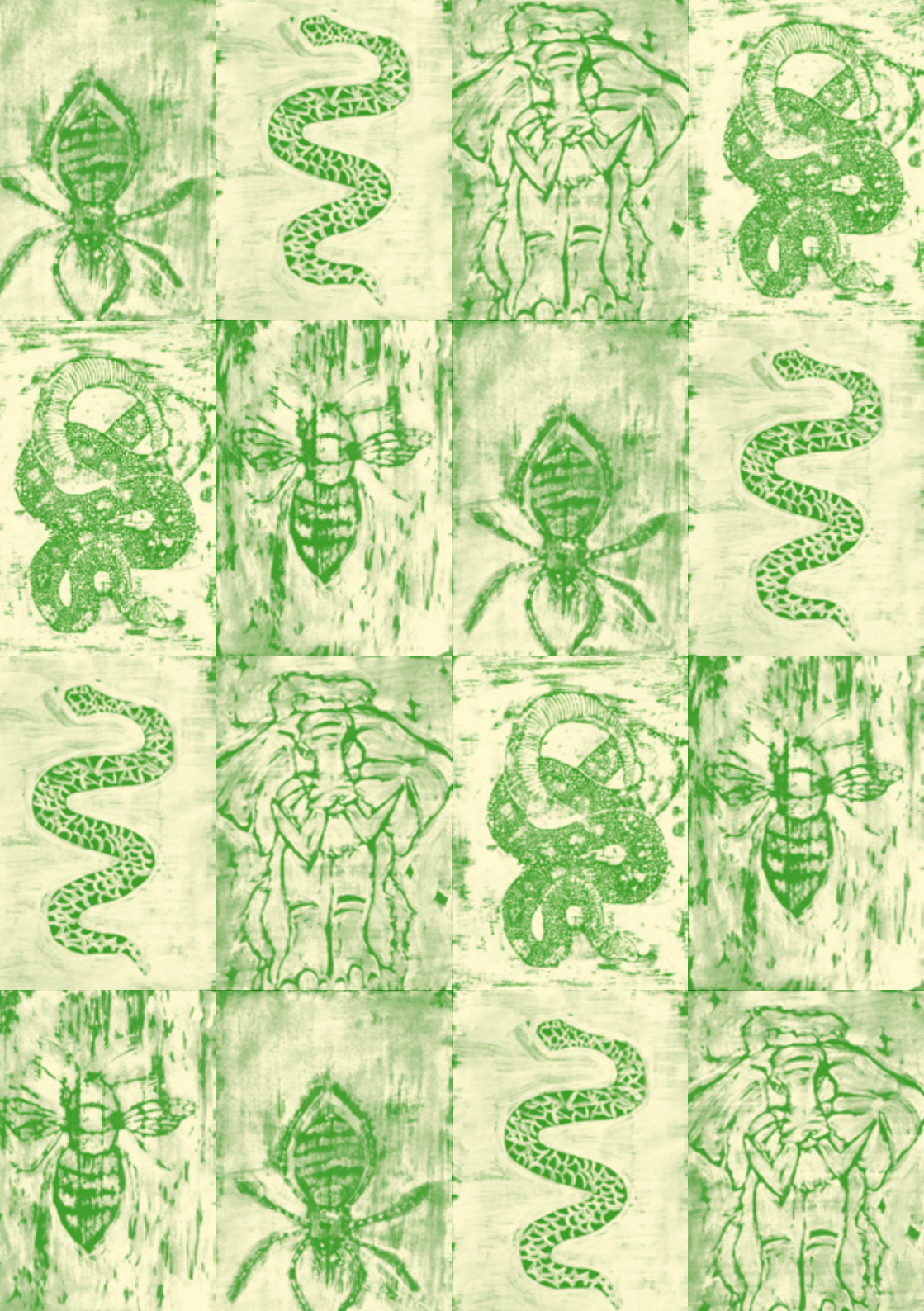

BESTIARI
INFERIOR

Un fanzine fet per

L'alumnat l'Insitut Eduard Fontserè:

Andreu Acebo
Haniel Batista
Naibelis Dotel
Mauricio Eustaquio
Dayana García
Natash Gomes
Keira Hernández
Yeira Huacón
Amanpreet Kaur
Juan López
Gurit Mehmit
Roguer Mejía
Shirley Montoya
Andrea Petrescu
Miranda Roa
Abigahil Rodríguez
Fabrizio Rojas
Angel Santana
Jenifer Sierra
Maurelis Vázquez
Soraya Wafi

Amb el suport de:
Els docents Gerard de Josep i Eva Bellapart

Amb la col·laboració de:
Laboratori Editorial Des dels blocs

Dissenyat i maquetat per:
LaFundició

Amb les fonts:
Macabre de Dave Coleman i Minion de Robert Slimbach

Imprès per:
Máquina Total

Il·lustració de la coberta: Naibelis Dotel. Il·lustracions de les guardes de cortesia (d'esquerra a dreta): Desconegut, Jenifer Sierra, Maurelis Vázquez, Shirley Montoya i Amanpreet Kaur. Il·lustracions de les guardes finals (d'esquerra a dreta): Amanpreet Kaur, Fabrizio Rojas, Naibelis Dotel i Angel Santana.

Himne

Bèsties del Fontserè, lluitem juntes pels nostres drets.
Lluitem juntes per un futur millor, al costat de la motivació
i no esperem que ningú ens salvi, salvem-nos nosaltres
amb l'ajuda dels estudis, coneixements i aprenentatges.

Hem hagut de lluitar contra hores congelades,
que es feien eternes i que ja no existiran
perquè la nostra lluita ha estat constant.

Bèsties del Fontserè
bèsties de la Florida,
la llibertat obtindrem
quan ens guanyem
la glòria.

Miranda Roa

Néctar de flor

Viu al bosc
vola a poc a poc
quan és fosc.

Li agrada menjar
néctar de flor
com si fos coliflor.

Vola sol al cel
perquè és un ocell.

Amanpreet Kaur

Soraya Wafi

L'ocellet

Mentre estava corrent,
vaig trobar-me un ocellet
era tan petit que em feia por acostar-m'hi.

Vaig estar una estona parlant-hi,
els seus ulls eren blaus com el cel,
els seus cabells, grocs com el sol.

No vaig poder parar-li atenció,
has de ser àgil per poder caçar-lo.
Ningú ho era tant com jo.

Soraya Wafi

Shirley Montoya

Una nova forma de vida

Ha desaparegut la seva alimentació,
busca com nodrir-se,
per a ell tot és una aberració,
només té l'opció d'anar-se'n.

"La vida dona moltes voltes",
va dir aquesta bèstia,
quan el seu menjar, de sobte,
va desaparèixer.

Cap al mar se'n va,
està desorientat,
ha d'aprendre a caçar,
perquè s'està morint de fam.

Alguna cosa ha vist al fons marí,
hi va i aprèn a nedar,
per poder-ho aconseguir.

Troba el seu menjar,
i és feliç. Canvia de vida,
perquè ha trobat una nova sortida.

Aquest menjar alimenta bé,
la bèstia vol viure aquí,
un nou hàbitat ha aconseguit.

Juan López

Gurit Mehmit

Cremar

A una profunda selva
una bèstia prudent caminava,
com la flama d'una espelma,
lentament i fluïda, deambulava.

Por, no en demostrava,
i amb el cap ben alt es passejava.
La fatxenderia, ningú l'hi treia
i no hi havia presa
que d'ella s'escapés.

Era una bèstia única.
No n'hi havia cap altra de més bonica.
Pero que no t'enganyi,
la seva bellesa no té res a veure
amb la seva duresa.

Bondat i amabilitat tindrà,
fins que la facis sospitar,
i si fas un pas en fals,
la teva vida perill correrà.

La gent n'hi diu "cremar"
perquè, si no la toques, no et danyarà,
però si proves de tocar-la,
la seva marca et perseguirà.

Roguer Mejía

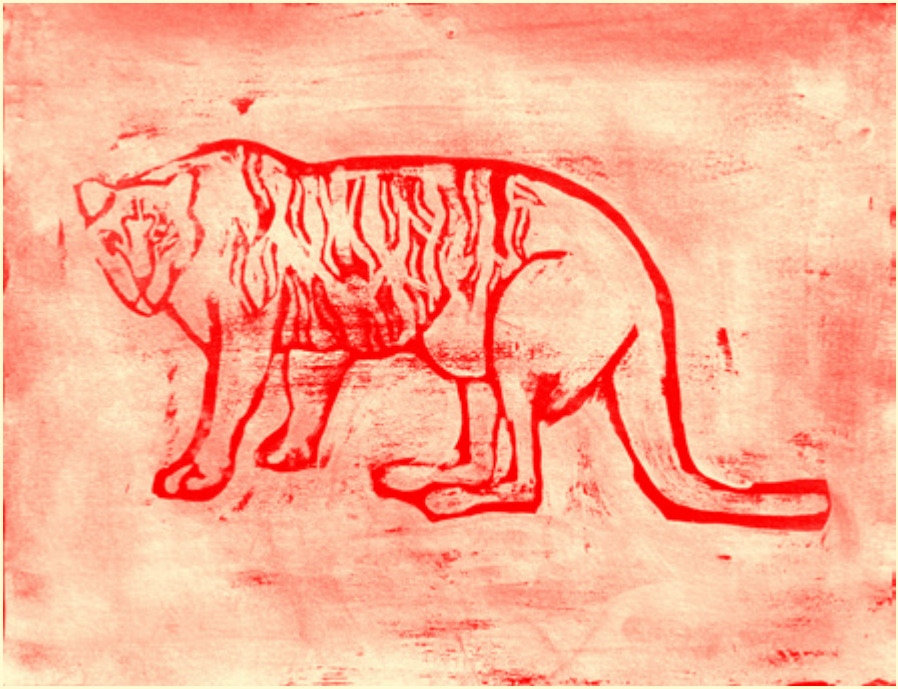

Soraya Wafi

La selva

La selva és casa seva.
Si tot està tranquil,
és inofensiu.

Però no et confiïs,
perquè tot el que té de tranquil
ho té de venjatiu.

El culpaven de les morts
d'altres bèsties, d'altres selves.
Van escampar la mentida.

Ell va refugiar-se a la cova,
se sentia més segur
a la selva seva.

Allà ningú no l'acusava de res
i el més important de tot
és que se sentia ell mateix.

Naibelis Dotel

Maurelis Vázquez

Imagina-te-la

En una ciutat molt petitona,
una bèstia camina a poc a poc.
No és ni una gossa ni una lleona,
però per a ella la família no és un joc.

Bèstia o no, no es menjaria ni una formiga,
una amanida és una millor opció.
Li agrada passar temps amb la seva amiga.
Les baralles no li mouen cap emoció.

El seu pare és un os gran i ferotge,
però en el fons té molts sentiments.
La seva mare el que menys mira és el rellotge,
és una au, petita i feliç, amb un caràcter immens.

A aquesta bèstia mai la veuràs sola.
Va sempre amb una gateta esquerpa.
És la seva germana.
T'imagines ara la bèstia?

Yeira Huacón

Maurelis Vázquez

A vegades tot és blanc i gris

A vegades el temps se'n va corrent
com si tancant els ulls tot passés
en un tres i no res.

Però a vegades el temps es congela
i sents que tot s'atura
i que la vida es frena.

A vegades el fred et consumeix
i intentes escapar
d'aquell glaç, d'aquell gel,

i no sempre s'aconsegueix,
perquè no hi ha temps
d'aturar aquest fred,
creat pel vent,
i, a més a més,
la vida segueix.

Dayana García

Natash Gomes

Tot s'acaba

És un tauró
i l'aigua del mar
s'està acabant de mica en mica.

El seu entorn s'acaba,
i necessita sortir d'aquí,
però no sap com fer-ho.

Li agradaria tornar
però ja és la seva hora,
almenys pot deixar un record.

Ángel Santana

Excepte on s'indiqui el contrari, aquesta obra està sota una llicència Creative Commons Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional.

Impulsa

Col·labora

Amb el suport de
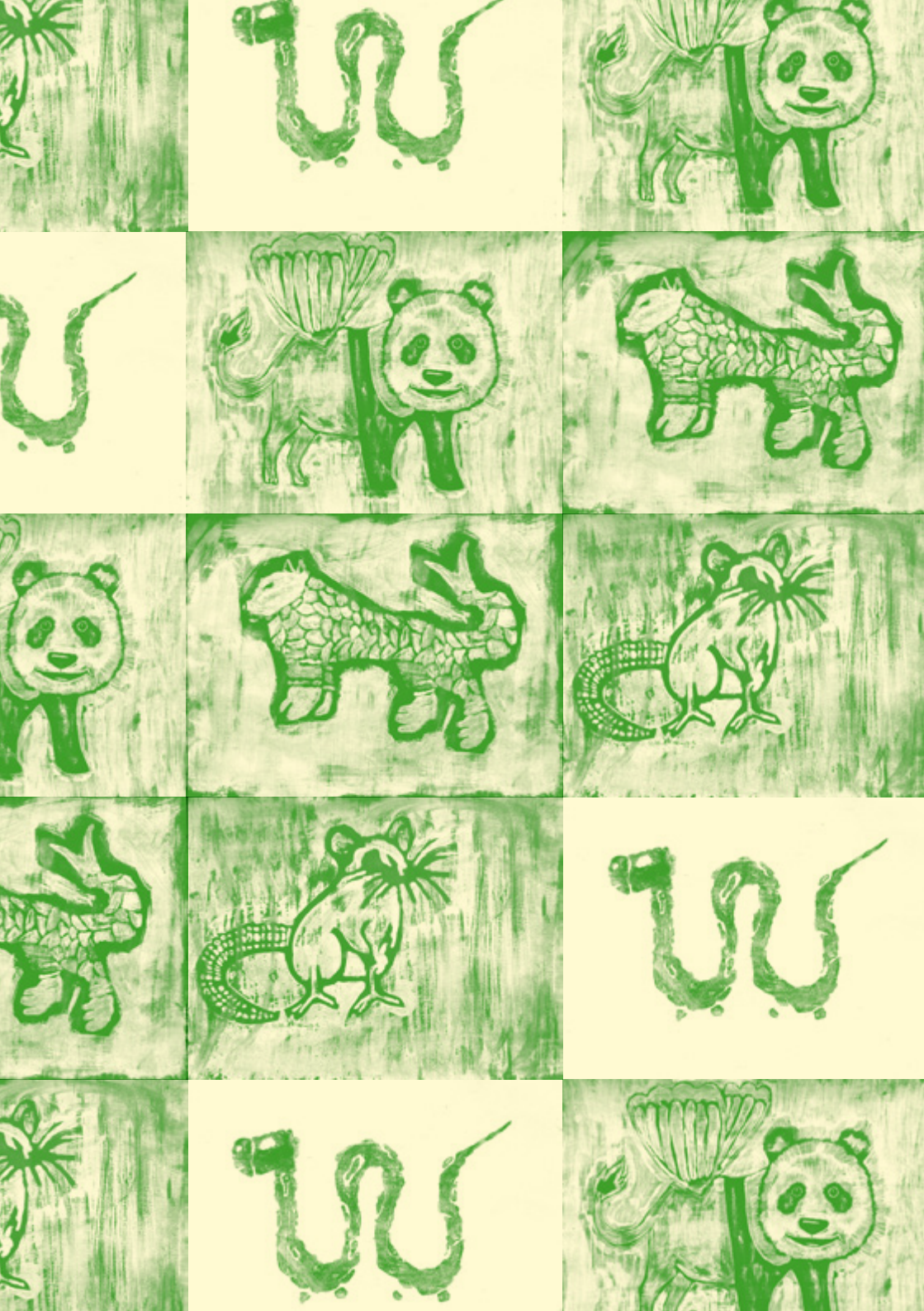
Promou i finança: la Generalitat de Catalunya - Departament d'Empresa i Treball. Amb la participació de la Junta d'Herències de la Generalitat de Catalunya en el finançament de Des dels blocs.